

сто и по истна слово, ако и да не бъде равно на Златоустово: а слова та на легкомысленныте сочинители, да не чита.

Проповѣдникъ ако да види въ народѣ полза отъ слово то (поученіе то) си, съ това да се не хвали: а ако не види, да се не сърди, и да не рѣга челоуѣцы заради това, понеже дѣло то на проповѣднициы те да казѣватъ: а да се обрѣщатъ сердца челоуѣческѣи (къ Бога), това е дѣло Божіе. „Азъ насадихъ, „Аполлосъ напои, Богъ же возрасти. Тѣмже „ни насаждаай есть что, ни напомай, сѣю возращаай Богъ (а).

Пакъ из втора та часть на ѡб листъ на обрат.

Епископи требѣва много прилѣжно да пазѣтъ това и да заповѣдѣватъ, сирѣчь, приходски те свѣщеннициы на всекоа година (ката година) да имъ приносятъ заради нѣхны те прихожаны, кой се е причестилъ изъ нѣхъ единъ пѣтъ въ година, и кой еднажды въ двѣ години, и кой се не причащава никогда.

На ѡд ѣ листъ.

Въ всичка та Россіа (б) ни едного отъ

(а) а Коринд. гл. г, ст: ѡ и ѣ.

(б) тѣмъ правила издаде благоуѣрнѣишии царь петръ